

Hey! Skampletten sættes på dig, nidding!
Hey! Skamskændt, så skal du dømmes nidding!
Jeg rister bodruner, jeg rister blærgeruner,
Jeg rejser nidstangen, jeg retter den mod dig.

Hasselkæppen hæves, hestens stygge hoved griner,
Koldt, fra kroppen kappet, gabet gnægger nu i tavshed,
Øgets øde øjne uden spor af ømhed stirrer,
Over mørke marker, stangen knejser stolt y stilhed.

Hey! Skampletten sættes på dig, nidding!
Hey! Skamskændt, så skal du dømmes nidding!

Jeg sender dig argskab, jeg sender dig galskab,
Jeg sender dig pinsler, jeg rister rune tre.

Trolden, algen, tursen, trænger på i tussemørket,
Vættan aner varslar, farer værgeløst om i vanvid.
Rodløs er hin rådvilde, revet ud af dvalens glemsel,
Den vil fred ej finde, før du her fra landet flygter.

Hey! Skampletten sættes på dig, nidding!
Hey! Skamskændt, så skal du dømmes nidding!

Jeg kvæder nifvisen, jeg kvæder nag-visen,
Jeg kvæder din modgang, mens stangen knejser stolt.

Dulgt' er dåden dyster, døden din jeg spår i mulmen,
Varligt vælges ordet, gammel visdom deri vogtes,
Mørke ord jeg mæler, røver magt fra mand og mandsling,
Disse ord jeg råder, disse ord jeg rister rette.

Hey! Skampletten sættes på dig, nidding!
Hey! Skamskændt, så skal du dømmes nidding!

Jeg rister bodruner, jeg rister blærgeruner,
Jeg rejser nidstangen, jeg retter den mod dig,
Jeg kvæder nifvisen, jeg kvæder nag-visen,
Jeg kvæder din modgang, mens stangen knejser stolt.